

disse Elever sidde og læse, og det, han ser med sine Øjne i det Skema, han faar udleveret. Saa henviser det ærede Medlem til den anden Del af Tilshnet, det saakaldte lokale Tilshn. Ja, saa vil jeg sige, at da maa Behøvelsen nærmest lægges paa det lokale Tilshn; det lokale Tilshn burde altsaa ved at komme der meget jævnlig forvisse sig om, at disse Elever altid være der. Men det kan jo gaa saaledes, at han ikke kommer der hyppigt, og at det lokale Tilshn slet ikke kommer paa de ganske enkelte Højskoler, hvor Uvæsenet er; og jeg tror, det kun er ganske enkelte Steder; jeg tror ikke, at det er noget, som gælder al Verdens Højskoler herhjemme, det er kun en ganske enkelt uheldig Udtagelse. Men jeg tror, man vilde tjene den gode danske Højskole daarlig, hvis man tav stille her i Tinget med, at der paa et ganske enkelt Sted kunde komme saadanne Urigtigheder frem; jeg tror, at Højskolen er bedst tjent med, at det nævnes. Jeg tror derimod ikke, at det er rigtigt, som det ærede Medlem gerne vil citere mig frem til, at nævne en ganske bestemt Højskole, hvor der er begaaet det og det, for det var jo ikke sagt, at man, naar man nævnde en bestemt Højskole, vilde ramme den Højskole, hvor det mest graverende var sket. Det kunde jo være, at man, idet man vilde være retfærdig, alligevel blev noget uretfærdig. Nej, Højskolelovens Hovedsøjle synes mig at være den, at naar en Højskole først er kommen ind under Lovens Beskyttelse, saa skal der uendelig meget til, for at den kan komme ud derafra igen; Højskoleloven er en Gule, hvor alle Sporene vende indad, og hvor ingen Spor vende udad, og det er en meget behagelig Gule at være i, for man faar Penge for at være der. Det kan jo gaa saadan til — dette Tankeeksperiment er saa let at sætte sig ind i — at en Mand har en Højskole med 10 Marsselever, og saa faar han den Anerkendelse, som Loven berettiger ham til. Fra dette Øjeblik af har han saa aldrig nogen Sinde 10 Marsselever, han har maasse ikke en Gang 5 Marsselever, men har maasse kun 2—3 Marsselever, men han vedbliver alligevel i 3 Aar at saa Grundunderstøttelsen af 300 Kr., 10 Kr. for hver Marsselev og $\frac{1}{3}$ af Lærrelønningerne. Og naar saa de 3 Aar ere gaaede, taber han ganske vist Grundunderstøttelsen, de 300 Kr., men han vedbliver at have Del i Lærrelønningerne, og hvorledes han skal drives ud deraf, kender jeg ikke. Jeg kan ikke læse det ud af Højskoleloven, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem fra Assens eller noget andet æret Medlem eller den højtærede Minister ved nogen Maade, hvorpaa

det skulde kunne ske. Det er endogsaa gaaet saa vidt, at man paa en Højskole, hvorpaa der ikke var en eneste Elev, har ment, at man alligevel havde Ret til $\frac{1}{3}$ af Lærrelønningerne, fordi man ikke i rette Tid havde kunnet opsigte Lærerne; man havde ikke i rette Tid vidst, at man ingen Elever fik. Der sad altsaa i et halvt Aar paa denne Højskole ganske stillfærdig en Højskoleforstander med sine Lærere og havde ikke Spør at gøre, men de mente alligevel, at de havde Ret til at saa Del i Lærrelønningerne. Det viste sig ganske vist, at de ikke fik noget, thi selvfølgelig vilde Kultusministeriet ikke betale dem Lærrelønningerne, men de havde dog fortaæet Højskoleloven saadan, at man selv om man slet ingen Elever havde, alligevel — i kortere Tid naturligvis — kunde saa Del i et af de Goder, som Højskoleloven løber dem, der komme ind derunder. Det ærede Medlem talte om, at den Tanke, jeg havde udkastet om et vist Maksimumsantal af Højskoler, ikke var heldig. Det kan saamænd gerne være, jeg har heller ikke taget Patent paa den. Det var kun en Tanke, der skulde sætte et mere intensvt Hjertearbejde i Bevægelse, et Forsøg paa at saa flgere Joll til at grantte efter en anden Udvej. Jeg kunde selv i Øjeblikket ikke finde nogen bedre, men naar det ærede Medlem siger, at vi derved fik privilegerede Højskoler, saa skal jeg sige, at det have vi jo nu; alle de, der ere komne ind under Højskoleloven, ere privilegerede, de ere ikke til at afstasse. (Afbrydelse). Nej, ikke saa længe vedkommende Forstander lever og saa længe han har — for at gaa lavt ned — 1 Elev. Saa længe han har det, saa længe er han ikke til at sive ud af Højskolens Beskyttelse. Han er der og han bliver der, indtil han dør. (Afbrydelse). Jo, saa vidt jeg har fortaæet Højskoleloven rigtig. Jeg skal bare bittene for en lille Udtalelse af den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører forklarede, hvorfor Betænkningen om „Hvide Sande“ i Aar var trykt, hvortil Betænkningen om de vestjyske Skoler ikke var trykt; Grunden var den, at den ene havde kostet saa meget, men den anden havde ikke kostet noget videre. Det er altsaa efter, hvad vedkommende Betænkning har kostet at frembringe, at det afgøres, om man faar den trykt eller ikke. Saaledes forstaar jeg den ærede Ordfører!

M. Klaußen: Jeg skal gøre et Par Bemærkninger over for den ærede Ordfører vedrørende Bisoppen i Ribe. Dette Embede har en Bruttoindtægt af 8,000 Kr. og medfører en Kontotholdsudgift af 1,400 Kr.,